

[Jesper Simonsen.]

der hidtil har været gældende for civilt Arbejde.

Om det Tillæg paa 3 Maaneder, der er givet, er det rigtige, kan man naturligvis diskutere, det er et Skønsspørgsmaal, men efter min Opfattelse er det i hvert Fald rigeligt til, at man kan føle sig tryk for, at ingen lader sig friste til at tage civilt Arbejde, der maaske staar for nogle som behageligere end Tjeneste ved Vaabenarter. Jeg kan slet ikke dele det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Mening, at dette Tillæg er for kort. For øvrigt kan det konservative Folkepartis Modstand mod Lovforslaget ikke undre, thi læser man denne Lovgivnings Historie igennem, vil man se, at det konservative Folkeparti lige fra den første Dag har stillet sig forstaaende overfor Princippet; det er jo vanskeligt at hævde, at Folk, for hvem det er en Samvittighedssag ikke at gøre Militærtjeneste, alligevel skal tvinges dertil, men man har altid fundet saa mange praktiske Betæneligheder ved de Lovforslag, der har været fremme, at man har kunnet tage Afstand fra dem, og det er ogsaa det, vi er Vidne til ved denne Lejlighed.

Hvad Straffebestemmelserne angaar, nærer jeg heller ikke Betænelighed ved den Lempelse, der indføres. Jeg forstaaer det saaledes, at Ændringen fra Fængsel paa sædvanlig Fængkost til simpelt Fængsel med Tilføjelsen i § 8 Hæfte i Parentes kun tilsigter at bringe Bestemmelserne i Overensstemmelse med den nye Straffelov, der afskaffer Fængsel paa sædvanlig Fængkost og foreskriver Strafarten Hæfte i Stedet for den nuværende Fængselsstraf, og det, der hedder Fængsel i den nye Straffelov, svarer i sit Væsen til det nuværende Strafarbejde. Det kan ikke være Meningen at diktere Strafarbejde for de Forseelser, det her drejer sig om. Naar man tidligere har næret Betænelighed ved at gaa med til simpelt Fængsel, har det til Dels været motiveret med, at simpelt Fængsel ikke var forbundet med Arbejdstvang, men naar den nye Straffelov om 3 Fjerdingaar træder i Kraft, bliver der ogsaa anordnet Arbejde for de Fanger, som skal udstaa den Fængselsstraf, som hedder Hæfte, og saa opfylder den alle Betingelser for at være et egnet Middel paa dette Omraade.

Jeg kan saaledes med Glæde yde mit Bidrag til og tilsige mit Partis Bistand til dette Lovforslags Gennemførelse; jeg skulde meget ønske, at det blev gennemført endnu i denne Rigsdagssamling, og haaber derfor,

at den Udvalgsbehandling, der skal finde Sted, bliver saa kort, at dette bliver muligt.

Geert-Jørgensen: Ligesom det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen er jeg tilfreds med Fremsættelsen af dette Lovforslag; det rummer efter vor Mening et betydeligt Fremskridt, men jeg behøver ikke at sige, at det efter vor Anskuelse ikke er tilstrækkeligt, thi ligesom den højtærede Indenrigsminister er vi stemt for Afskaffelse af al tvungen Værnepligt. Det kan godt være, den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at dette Maal i Øjeblikket er politisk uopnaeligt, vi lever jo i Tvangens Aarhundrede, og Troen paa Friheden er ringe, den er gaaet tilbage, i Særdeleshed i de Partier, der før har repræsenteret Friheden her i Landet; navnlig er Respekten for Samvittighedsfriheden, den personlige Frihed, saare ringe. Jeg ved jo nok, at der eksisterer en Forening til Værn for den personlige Frihed, men vi ved ogsaa meget godt, at den personlige Frihed, som dér er Tale om, gælder blot med Hensyn til Snapsen; saa snart man kommer udenfor Snapsens Omraade, saa er man ikke mere velvillig stemt overfor den personlige Frihed og overfor Samvittighedsfrihed.

Verdenskrigen rejste hos mange Mennesker Spørgsmaalet med Hensyn til Krig og Militærpligt og Militærarbejde i det hele taget. Krigens Rædsler har gjort Indtryk paa saa uhyre mange Sind, de Tab, som Verdenskrigen medførte, og som er opgjort fra videnskabelig Side, var saa rædselsfulde, at det greb mange Sind uhyre dybt, og det Problem maatte mange Mennesker give sig i Lag med. Der var mange, der af rent humane Grunde syntes, at det var Rædslerne Rædsel. Alle er enige om, at Krigen var en Ulykke, men der er ogsaa dem, der anser Krig for at være Uret i allerhøjeste Grad, og der er dem, der anser Krigen for at være Synd, baade mod Gud og Mennesker, og som siger: er det Synd mod Gud og Mennesker, strider det mod min Samvittighed at gøre det, og saa maa jeg adlyde min Samvittighed, og det strider mod min Samvittighed at yde militært Arbejde.

Nu er det Martin Luther, der i gamle Dage sagde dette: Det er ikke raadeligt at handle mod sin Samvittighed, og det finder jeg ogsaa er rigtigt, det er ikke raadeligt at handle mod sin Samvittighed, og de Mennesker, der har Samvittighedskvaler ved at gøre militært Arbejde, maa og bør være fri. Nu siger man nok, at det er kun meget faa, der er Miiitærnægttere, men